॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ सज्ञाजयतभी जितवान् ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ संग्रह्मनिरुध्य ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ त्वात्वां संविदंसमयं ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ अनुगमनादिशिष्टाचारप्रदर्श कथंत्वद्गमनार्थमेवाणीवितरतेनघ॥नत्यहंत्वाऋतेवीररतिप्राप्नोमिकहिंचित् ॥ ५५॥ अवश्यंचैवगंतव्याभवताद्वारकापुरी ॥ एवमुक्तःसधर्मात्मायुधिष्ठिर सहायवान्॥ ५६॥ अभिगम्याववीयीतः पृथां पृथुयशाहरिः॥ साम्राज्यंसमनुप्रामाः पुत्रास्ते उद्यपितृष्वसः॥ ५७॥ सिद्धार्थावसुमंतश्रसात्वंप्रीतिमवाप्रहि॥ अनुज्ञातस्त्वयाचाहंद्वारकांगंतुमुत्सहे॥५८॥सुभद्रांद्रौपदींचैवसभाजयतकेशवः॥ निष्क्रम्यांतःपुरात्तस्माद्यधिष्ठिरसहायवान्॥५९॥ स्नातश्रकतजप्य श्रवाह्मणान्स्वस्तिवाच्यच ॥ ततोमे घवपुः प्रख्यंस्यंदनंचसुकल्पितं ॥ योजयित्वामहाबाहुर्दास्कःसमुपस्थितः ॥ ६० ॥ उपस्थितंरथंदृष्ट्वातार्क्यप्रवरकेतनं ॥ प्रदक्षिणमुपाचत्यसमारुत्यमहामनाः॥६१॥प्रययौपुंडरीकाक्षस्ततोद्वारवतींपुरीं ॥ ६२॥ तंपञ्चामनुववाजधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ श्रात्विभःसहितःश्रीमा न्वासुदेवंमहावलं॥६३॥ततोमुहूर्त्तंसंगृत्यस्यंदनप्रवरंहरिः॥अबवीत्पंडरीकाक्षःकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरं॥ ६४॥ अप्रमत्तःस्थितोनित्यंप्रजाःपाहिविशांपते॥ पर्जन्यमिवभूतानिमहाहुममिवदिजाः॥६५॥बांधवास्वोपजीवंतुसहस्राक्षमिवामराः॥कृत्वापरस्परेणैवसंविदंकृष्णपांडवौ॥६६॥अन्योन्यंसमनुज्ञाप्य जग्मतुःस्वगृहान्त्रति॥ गतेद्वारवतींरुष्णेसात्वतप्रवरेतृप॥ ६७॥ एकोदुर्योधनोराजाश्कृतिश्चापिसौबलः॥ तस्यांसभायांदिव्यायामूषतुस्तौनरर्षभौ॥६८॥ इतिश्रीमहाभारतेसभापर्वणिशिशुपालवधपर्वणिशिशुपालवधेपंचचलारिंशोऽध्यायः॥४५॥ समामंचशिशुपालवधपर्व॥६॥ ॥६॥ ॥६॥ अथयूतपर्व वैशंपायनउवाच समामेराजसूयेतुकतुश्रेष्ठेसुदुर्लभे॥शिष्यैःपरिवतोव्यासःपुरस्तात्समपद्यत ॥ १॥ सोभ्ययादासनानूर्णभ्राविभःपरि वारितः॥पाद्येनासनदानेनिपतामहमपूजयत्॥२॥अथोपविश्वभगवान्कांचनेपरमासने॥आस्यतामितिचोवाचधर्मराजंयुधिष्ठिरं॥३॥ अथोपविष्टंरा जानंभ्रात्वभिःपरिवारितं॥ उवाचभगवान्व्यासस्तत्तद्वाक्यविशारदः॥ ४॥ दिष्ट्यावर्धसिकीतेयसाम्राज्यंप्राप्यदुर्लभं ॥ विधिताःकुरवःसर्वेत्वयाकुरुकुलोद्वह॥ ॥ ५॥ आएच्छेत्वांगमिष्यामिपूजितोस्मिविशांपते॥ एवमुक्तःसकृष्णेनधर्मराजोयुधिष्ठिरः॥ ६॥

कोऽध्यायशेषःस्पष्टार्थः ॥ ६८ ॥ इतिसभापर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेपंचचत्वारिशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ समाप्तेराजसूयेतुकतुश्रेष्ठेसुदुर्लभेइत्यादेःसभायांर मणीयायांतस्यामास्तेनराधिपद्दत्यंतस्याध्यायस्यतात्पर्यकुलक्षयनिमित्तभूतस्यकापुरुषस्यमरणमेवश्रेयइतिसर्वेःसहभीत्याजीवितव्यमिति ॥ १ ॥ २ ॥ २ ॥ ४ ॥ ५ ॥६॥